

villet forelægge det ærede Thing det Spørgsmaal, om det vil følge Udvalgets Fleertal eller ikke, vi skulle volig finde os i, hvis Thinget atter ikke vil gjøre det, men vi maae da paa det Bestemteste nedlægge Indsigelse imod, at dette er rigtigt, og jeg vil idetmindste for mit Bedkommende ganffe sikkert stemme mod Lovforslaget, hvis det endelig vedtages, saaledes som det er bleven vedtaget ved 2den Behandling.

Efter dette behøver jeg kun med nogle faa Ord at forklare de Forslag, som Udvalgets Fleertal har stillet til denne Sags 3die Behandling. Vi ere gaaede ud fra, at Afstemningen ved 2den Behandling dog i alle Tilfælde betød saameget, at dette Things Fleertal skjønnede, at Island idetmindste foreløbig kunde behøve, eller at det i alt Fald var i høi Grad ønskeligt for Island foreløbig at faae 60,000 Rd., og at Danmark ogsaa midlertidig var istand til at yde dem; derfor have vi forhoiet vort Forslag saaledes, at vi ere gaaede til disse 60,000 Rd., men istedetfor at give Island 50,000 Rd. af disse som fast Tilskud, foreslaae vi deels, at man vender tilbage til det, som i og for sig, naar man skal gjøre op, er det Rette, nemlig at give Island 12,000 Rd. fast og Resten som noget Midlertidigt, som Island kan have i en Række af Aar, saalænge indtil det efterhaanden kan udvikle sig i den Grad, at det kan bære sine egne Byrder, — og deels have vi stillet et andet Forslag, som i alt Væsentligt er udgaaet fra det Standpunkt, som vi stode paa ved 2den Behandling, idet det hviler paa den historiske Grund og er baseret paa det samme Standpunkt, som den forrige Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds holdt fast paa. Vi foreslaae nemlig, at de 30,000 Rd. skulle være fast Tilskud, men vi foreslaae ganffe vist ikke, at det skal gaae ud over dette Tal. — Vi henstille til Thinget, hvilket af disse Forslag det vil vælge, men vi have den bestemte Anskuelse, at der i og for sig ikke gives noget Andet, naar man vil være rejsfærdig, thi, mine Herrer, i denne Sag kan det ikke nytte at see alene paa Island. Det er en Sag, hvori vi ligesaa vel maae see paa Danmark som paa Island; ligesaa vel paa de danske Skatteydere

som paa de islandffe Skatteydere, ligesaa vel paa den danske Statskasse som paa den islandffe Statskasse, og der vil opstaae et aldeles rimeligt Forhold imellem den Skattebyrde, som hviler paa Island til Afholdelsen af dets Fornødenheder, og den Skattebyrde, som hviler paa Danmark til Afholdelsen af dets Fornødenheder, hvis vi ville vedtage noget Yderligere. Den islandffe Finantskasse vilde i saa Fald sikkert komme i en særdeles heldig Stilling, men dette var jo ikke begrundet i, at den fik sine Penge Intetsteds fra, men derimod, at de gik ud af den danske Statskasse. — Der er desuden af et Mindretal i Udvalget, som ellers hører til Fleertallet, stillet et Forslag, der gaaer ud paa at nedsætte Lovens 50,000 Rd. til 40,000 Rd., saaledes altsaa, at det faste Bidrag kun skal være 40,000 Rd., medens det midlertidige bliver ved at være 10,000 Rd., men jeg skal udtrykkelig erklære paa dette Mindretals Vegne, at det principalt slutter sig til Udvalgets Fleertal og kun for det Tilfælde, som det haaber ikke vil indtræde, at dette Things Fleertal vedblivende staaer paa det Standpunkt, som det indtog ved anden Behandling, ønsker at faae sit Forslag vedtaget. — Hele Udvalget har dernæst under Nr. 6 stillet et Forslag, der vedrører det Forslag, som ved anden Behandling blev vedtaget, ikke stillet af Udvalget, men af 2 ærede Medlemmer af Finantsudvalget. Disse to ærede Medlemmer havde stillet et Forslag, som gik ud paa, at Postdampskibet, som farer paa Island, skulde være frit for Afgifter deroppe. Dertil har den høitærede Justitsminister ved denne Behandling stillet et Forslag, som i den Henseende adskiller sig fra det vedtagne Forslag, at det — jeg veed ikke i Diebliffet at bruge bedre Udtryk — er mere omfattende. Det gaaer nemlig ikke ud fra, at der skal være et bestemt Postdampskib, men foreslaaer, at overhovedet ethvert Skib, som fører Posten op til Island, skal være frit for Afgift. Dette kan Udvalget meget godt gaae ind paa; men det blev gjort gjældende af enkelte Medlemmer, at, skjøndt det aldrig herne kunde tænkes at være Meningen, at den saaledes givne Ret for Postskibe skulde mis-